

Finta Éva

Álom a Föld közepében

Kő kövön áll még Ninivéje Földünk
ringató testének a vén hajósok
tétován Jónást viszik át a másik
partra reményként.

És a Föld szenvedve vajúdik értünk
fojtja ős virtus zubogó keringés
rogyadoz mellében ahol virágzón
olvad az érc is.

Mozdulat villáma ahogy lesújt rá
önmagán gömbjén alakítva fordul
tűzerű lombikja remegve billen
s retten a szándék.

Ősöm ő és minden utódom ő lesz
álmodom hátán viszi rózsakertem
álmodom házam viszi mellkasán át
bárka a térdén.

2007. január 21.